

giver dem tilstrækkeligt at leve af, og finde ikke paa at drive noget andet Erhverv i den Forstand, jeg tænker paa. Jeg kan ikke tænke mig, der skulde være noget at indvende imod, om en Revisor gav Undervisning i Sprog. Men det vil gaa af sig selv, det vil gaa ganske paa samme Maade som i England. De Folk faa deres 5 Aars Opdragelse hos en autoriseret Revisor, der sender dem ud i Landet udenfor Byerne, hvor de faa et Distrikt under sig. Paa den Maade komme de ind i praktisk Virksomhed og se, hvorledes det hele foregaar, og samle sig en Kundekreds af Folk, som lære at sætte Pris paa de Mennesker og sige: Naar han en Gang bliver Revisor, benytte vi ham. Det er akkurat ligesom med Dispatchørerne. Man kan jo ogsaa sige, om en ny Dispatchør skal sætte sig paa sin Hale og vente paa, at der kommer Dispatcher til ham, men det viste sig, da den nye Dispatchør kom, at man var nær ved at slaas om ham, saa meget Arbejde var der; Folk maatte vente med at faa deres Ting udførte, og saa gik de til den nye Kost, som fejede bedst, og saaledes vil det ogsaa gaa her med Revisorerne. Naar der er Trang til Revisorer, have de gamle Revisorer saa meget at bestille, at de ikke kunne overkomme mere, og de nye ville faa det Arbejde, som tilkommer dem. Jeg tror ikke, der vil blive nogen Vanskelighed, og jeg tror slet ikke, man behøver at tage nogen Reservation overfor Spørgsmaalet om privat Erhverv. Det, jeg selvfølgelig er imod, er, at man lader kongelige Embedsmænd eller Kontormænd, eller hvem det nu er, benytte Revisorpladser som et Slags Tillæg i deres Fritid eller udenfor deres Kontortid; det tror jeg er galt, og jeg tror, at vi straks skulle se at dæmme op imod det, og jeg haaber, at det Udvalg, som vil komme til at beskæftige sig med denne Sag, ikke vil føre Sagen ind ad de Baner, thi saa tror jeg, vi ere komne paa den gale Vej, saa bliver der ikke den rette Alvor over Institutionen. Jeg nærer ingen Ængstelse for, at den ikke skal kunne fungere. I denne Tid have Dampskibsselskaberne været behandlet i Aviserne, og noget af det første, der spørges om paa disse Selskabers Generalforsamlinger i Øst og Vest, er: Naar komme de nye Revisorer? Det skal nok komme efterhaanden. Er der noget galt, eller har man Mistanke om, at alting ikke er tilstrækkeligt oplyst i et Selskab, skal der nok fra en eller anden Aktionær blive stillet Forlangende om, at der kommer en

autoriseret Revisor ind i Selskabet, og jeg gad se den Købmand, det Aktieselskab, den Direktør, den Skibsreder, eller hvem det nu er, der med Rette vilde kunne nægte at antage en saadan Revisor. Det er ad den moralske Vej, Sagen skal føres igennem, og jeg tror, at det med Lethed vil ske. Selvfølgelig vil der gaa nogle Aar, inden man faar alting til at arbejde helt i den Aand, jeg har tænkt mig, men jeg nærer ingen Frygt for, at det ikke skal komme, det skal nok gaa af sig selv.

Formanden: Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sigurd Berg: I Anledning af nogle Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller), skal jeg kun oplyse, at det i Fjor nedsatte Udvalg henimod Slutningen af sidste Rigsdagssamling, nemlig under 30. April i Fjor, tilskrev Indenrigsministeriet og af dette Ministerium fik Tilsagn om, at Sagen skulde blive overvejet i Forbindelse med de Overvejelser, der allerede paa det daværende Tidspunkt fandt Sted i Ministeriet angaaende Fremme af en Aktielov, og at man eventuelt skulde lade Spørgsmaalet blive drøftet i en Kommission. Som ærede Medlemmer ville se, udtaler det Udvalg, der var nedsat om Sagen, i sin Betænkning, der er afgiven den 23. Maj i Fjor, sin Tilfredshed med dette Svar fra Ministeriet. Naar nu Forslaget om Revisorer er kommet frem for sig selv, staaer det ikke i nogen som helst Grad i Modstrid med det Svar, som da blev givet fra Indenrigsministeriets Side, idet det nemlig har vist sig siden, at Arbejdet paa at fremme en Aktielov er trukket mere i Langdrag, end man paa det daværende Tidspunkt tænkte sig i Ministeriet.

Formanden: Folketingsmanden for Svendborg Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Deuntzer: Jeg tror, at den højtærede Minister har Ret i det Synspunkt, at det vil gaa ganske af sig selv. De kongelige Embedsmænd, der have noget at bestille, drive ikke privat Erhverv. Det gør en Dispatchør heller ikke, naar han har nok at bestille, og naturligvis heller ikke en Revisor. Lige saa godt som det har kunnet gaa af sig selv for Embedsmænds og Dispatchørers Vedkommende